

Duent la budeïtat a la realitat quotidiana

De la teoria a la pràctica

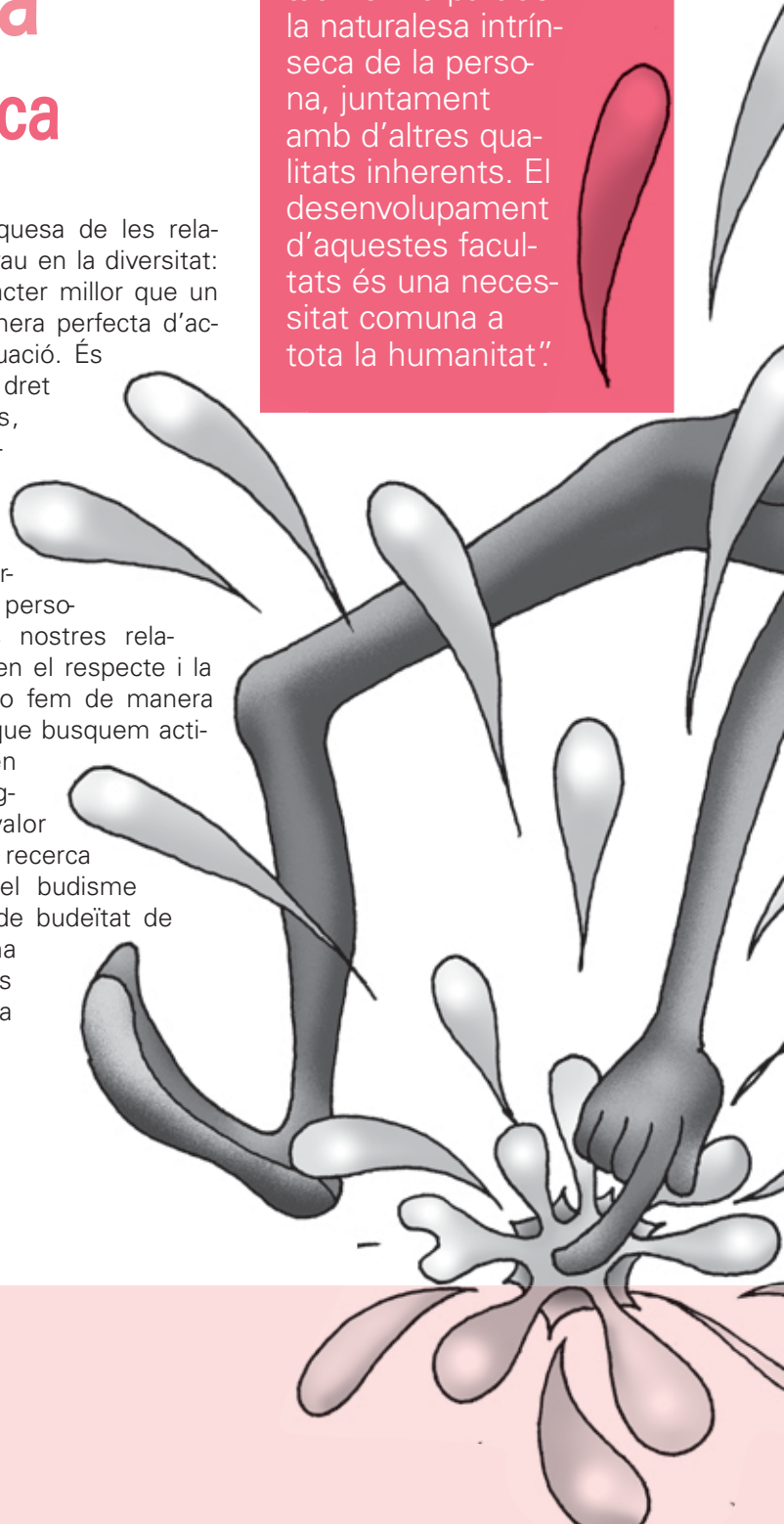
D'aquí a deu o vint anys, quina mena de persona vull ser? No solem fer-nos gaire sovint aquesta mena de preguntes, la veritat. Ja en tenim prou a trobar un mínim de coherència en el dia a dia, on tot va tan ràpid, on diem i fem coses sense gairebé adonar-nos-en, i de vegades, amb sorpresa, resulta que el que hem dit o hem fet, no té gaire a veure amb la idea que tenim de nosaltres mateixos.

Hi ha persones que van per la vida reflexionant de manera molt racional, que llegeixen molt i que semblen tenir la solució per a cada situació a la butxaca. El caràcter oposat seria aquell de les persones desastre: desordenades, incoherents, caòtiques, desenteses i capritxoses. I entre un extrem i l'altre hi ha milers de caràcters diferents, els uns més reservats, d'altres més expansius, uns altres més centrats en si mateixos o també els dedicats a una passió, a una professió o als altres.

En realitat, la riquesa de les relacions humanes rau en la diversitat: no hi ha un caràcter millor que un altre, ni una manera perfecta d'actuar en cada situació. És més: tenim el dret d'equivocar-nos, perquè és a través de l'error que podem aprendre i avançar. El que importa és que, com a persones, basem les nostres relacions humanes en el respecte i la dignitat, i que ho fem de manera activa, és a dir, que busquem activament trobar en l'altre la seva dignitat, el seu valor humà. Aquesta recerca activa del que el budisme anomena estat de budeïtat de l'altre, és una pràctica que ens dignifica també a nosaltres.

Johan Heinrich Pestalozzi¹

“El genuí poder de benedicció que parteix de l'èsser humà no és un do ni una casualitat. Forma part de la naturalesa intrínseca de la persona, juntament amb d'altres qualitats inherents. El desenvolupament d'aquestes facultats és una necessitat comuna a tota la humanitat”

¹ Johan Heinrich Pestalozzi (1746-1827). Va ser un pedagog suís. Nasqué a Zuric el 12 de gener. La Sabiduría del Sutra del Loto 1, pàg. 188.

De vegades les coses succeeixen perquè arribem a temps

"Uff, quina mala passada: mesos organitzant l'anada al concert i quan hi arribem resulta que l'han suspès a causa de la pluja... Ara bé, sort que vaig tornar a casa aviat, si no l'aixeta que em vaig deixar oberta abans de marxar hauria acabat inundant la sala del veí de sota!"

Aquest és només un exemple de com una situació aparentment negativa (la suspensió del concert) pot arribar a convertir-se en positiva (evitar un accident casolà). I això passa sovint a la vida quotidiana: potser les coses no succeeixen exactament com s'havien pensat, però hi ha un munt d'altres coses que sí que surten bé.

Les coses negatives i les coses positives són cares d'una mateixa moneda, és a dir, que totes les circumstàncies, per molt negres que es vegin, poden arribar a transformar-se en justament el contrari; de vegades ens obcequem en una postura, a viure els esdeveniments d'una única manera, però si ens abstraiem i intentem veure-ho des d'una altra perspectiva podem sorprendre'ns molt gratament.

Josei Toda²

"Vostès i jo som persones comunes. Però, al mateix temps, cadascun de nosaltres teòricament és un buda. Assolir la budeïtat significa saber que un mateix és un buda. Aquest fet prodigiós és de naturalesa secreta i oculta. D'aquí ve el terme "secret i místic". Els budes apareixen en el món saha com a persones comunes i corrents per enfrontar sofriments (amb la finalitat de salvar les persones). Aquest és el principi del mitjà místic i secret. Tots vostès són bodhisattves de la Terra. Quan hagin captat profundament aquest principi amb tot el seu ésser, podran comprendre el capítol "Mitjans hàbils".

En L'herència de la Llei Suprema de la Vida Nichiren diu: "La funció del foc és cremar i il·luminar. La funció de l'aigua és netejar la brutícia. El vent escombra la pols i dona vida a les plantes, als animals i als éssers humans. La terra fa créixer els arbres i l'herba, i el cel proporciona la humitat vital. Els cinc ideogrames de Myoho-rengue-kyo també són així. Són el cúmul de beneficis que porten els bodhisattves de la Terra, deïebles del Buda de la veritable identitat."

² Josei Toda (1900-1958), segon president de la Soka Gakkai. Educador, editor i empresari. Va reconstruir l'organització budista laica

després de la Segona Guerra Mundial, i la va convertir en un dinàmic moviment popular. La Sabiduria del Sutra del Loto 1, pàg.177

En el problema hi ha la resposta

“Bé, tal com van les coses, no podem esperar que... donada la situació seria millor que ens oblidéssim de..., etc.

A tot arreu, des de les converses privades, fins als discursos oficials, predomina un diàleg centrat en la crisi en totes les seves variants. Fins i tot en aquells casos on el discurs pretén ser positiu, donant solucions, no es pot evitar recordar que els temps que estem travessant són difícils.

A força d'escoltar-lo i de repetir-lo, arribem a assimilar el missatge fins a tal punt que passa desapercebut, que perd significat. O pot ser que cada cop ho veiem tot més fosc i que vagi creixent en nosaltres la certesa que poc o gens podem fer per trobar una sortida al problema.

Però, si esperem que les solucions vinguin “dels qui en saben” o “dels qui manen”, estem donant pas a la desesperança i limitant la nostra capacitat d'iniciativa i de renovació.

Quan ens toca de prop i estem immersos en un problema el que necessitem són solucions i no teories.

L'ambient, ens agradi o no, està bastant contaminat. Què podem fer llavors per no deixar-nos dur per la voràgine de les circumstàncies? La gran novetat del budisme de Nichi-

ren Daishonin és la seva explicació de la possessió mútua dels 10 mons.

“En primer lloc, la qüestió és saber on són exactament l'infern i la budeïtat. [...] Un examen més acurat revela que tots dos existeixen en el nostre cos d'un metre i mig d'alçada.” (“Gosho de Año Nuevo”. Los principales escritos de Nichiren Daishonin, pàg.1183)

Podem convertir les dificultats per les quals estem passant en una oportunitat, i no d'una manera teòrica sinó amb la consciència que en aquesta dificultat hi ha la budeïtat. Estiguem com estiguem, la situació que vivim ara és el context on podem desplegar tot el nostre immens bagatge de saviesa i coratge. Fer del problema la solució per viure amb criteri propi.

Perdó, compassió... valorant la vida

Sento la notícia que un grup de científics està analitzant la col·lisió entre dues galàxies en un remot racó de l'Univers...!, espero que si hi ha algun planeta habitat per aquesta zona hagin tingut temps de fugir cap a un altre lloc. Això em fa pensar en la “col·lisió” entre els nostres petits egos enfrontats per culpa dels prejudicis, els rancors i d'altres “pólvores còsmiques” que entorbeixen la visió.

Encara sort que el nostre problema té solució i no hem de fugir, tot el contrari, podem repensar, reflexionar i corregir el rumb a temps amb destinació a l'harmonia.

Vull que sàpigues que les ferides del cor no sagnen i, per això, sembla que no requereixin ni benes ni tiretes, però fan mal i deixen senyals. Com guarir-les? Per descomptat no retornant dolor, això no guareix, més aviat cronifica la

ferida. El tractament comença per no menysprear qui causa el mal, recorda el que parlàvem del bodhisattva Mai Menysprear (tothom té el potencial de la budeïtat), i pensar en l'actitud personal que ens ha dut al conflicte. Jo ja sé que, en el nostre cas, tenia tanta necessitat d'agradar-te que vaig sobredimensionar la meua capacitat; això lògicament, va acabar provocant la teua decepció perquè no era tan “bo” com m'obstinava a fer-te creure; tu ho vas percebre com un engany i vas respondre amb retrets.

Recentment també vaig sentir a dir d'un home savi que cal buscar la coherència entre els grans ideals i la vida quotidiana. Aquesta és una ocasió per fer-ho i per això desitjo el teu perdó i que rebis el meu... Més val perdonar-se aviat i no haver d'abandonar el planeta...!